

Lekcja 14

31 grudnia

WSZYSTKO NOWYM CZYNIE

Zakres studium: Iz 65,17-25; Ap 21-22.

Część I: Przegląd

Ostatnia lekcja tego kwartału dotyczy ostatecznej nadziei chrześcijan i ich największego pragnienia - ustanowienia przez Boga eschatologicznego Nowego Nieba i Nowej Ziemi. Cały stary porządek grzesznego świata przeminie bezpowrotnie. Nasza grzeszna przeszłość nigdy więcej nie będzie nas ściagać, a wszystkie nasze upadki, grzechy i przestępstwa zostaną wymazane. Wszystkie nieszczęścia, zawody i rany zostaną uleczone.

Po milenium Bóg otrze nasze łzy, a wielki bój między dobrem a złem zakończy się ostatecznym zwycięstwem dobra. Bóg uczyni wszystko nowym. W tym nowym świecie zapanują miłość, szczęście, pokój i radość. Bóg ustanowi Nowe Niebo i Nową Ziemię z nową jakością życia. Nie będzie tam szpitali, więzień ani cmentarzy, gdyż nie będzie tam także bólu, chorób, cierpienia, przemocy, zbrodni, wyzysku ani śmierci (Ap 21,4-5). Nowe Jeruzalem będzie „przybytkiem Boga między ludźmi! I będzie mieszkał z nimi, a oni będą ludem jego, a sam Bóg będzie z nimi” (Ap 21,3). Życie na Nowej Ziemi będzie wspaniałe nie do opisanego, wiecznie satysfakcjonujące. To, co Bóg objawił nam o przyszłym życiu, wykracza poza naszą wyobraźnię. „Będzie w nim tron Boga i Baranka, a służy jego służyć mu będą i oglądać będą jego oblicze, a imię jego będzie na ich czołach. I nocy już nie będzie, i nie będą już potrzebowali światła lampy ani światła słonecznego, gdyż Pan, Bóg, będzie im świecił i panować będą na wieki wieków” (Ap 22,3-5).

Część II: Komentarz

Opis Iz 65,17-25

Prorok Izajasz jest prorokiem nadziei. W większym stopniu niż inni prorocy Izajasz wskazuje na mającego przyjść Mesjasza i ustanowienie królestwa Bożego. Izajasz słusznie jest nazywany prorokiem-ewangelistą. W 65,17-25 mówi o Nowym Niebie i Nowej Ziemi. Jak Izajasz opisuje życie na Nowej Ziemi? Otóż podaje dwanaście szczególnych cech:

1. Nowa Ziemia jest szczególnym Bożym stworzeniem (Iz 65,17). Bóg zainterweniuje i stworzy Nową Ziemię, bo jest Stwórcą.
2. Grzeszna przeszłość nie będzie ściagać sług Bożych (Iz 65,17).
3. Jeruzalem będzie miejscem radości i szczęścia (Iz 65,18).
4. Nie będzie płaczu i narzekania w Jeruzalem (Iz 65,19).
5. Nie będzie tam umierających niemowląt ani poronień (Iz 65,20,23).
6. Długowieczność wiernych będzie zagwarantowana (Iz 65,20,22), ale zanim rozpocznie się życie na Nowej Ziemi, grzesznicy umrą przedwcześnie (Iz 65,20).
7. Będzie tam wrzała twórcza praca (Iz 65,21-23) - mieszkańcy będą budować domy i uprawiać winnice.
8. Pokój i dobrobyt będą zapewnione (Iz 65,22). Nie będzie nikomu grozić wojna ani śmierć.
9. Ludzie będą się cieszyć życiem w obecności Boga i z Jego błogosławieństwem (Iz 65,23).
10. Modlitwy będą natychmiast wysłuchiwanie przez Boga (Iz 65,24).
11. Zostaną stworzone nowe warunki życia w przyrodzie (Iz 65,25).
12. Mieszkańcy będą doświadczać odwrotności przekleństw przymierza w postaci obfitych błogosławieństw wskazanych w teologii tego fragmentu w porównaniu z błogosławieństwami i przekleństwami *Księgi Powtórzonego Prawa* (Pwt 27-28; por. Kpł 26).

Trzeba zauważyć, że Izajasz wielokrotnie powtarza, iż Bóg stworzy „niebo” i „ziemię”, łącząc te dwa kluczowe słowa, choć czasami dość luźno (zob. Iz 1,2; 13,13; 24,4.18.21; 37,16; 40,12.22.26-28; 42,5; 44,23-24; 45,8.12.18; 48,13; 49,13; 51,6.13.16; 55,9). Niebo i ziemia są często wymieniane w kontekście zbawczej mocy Boga wobec Jego ludu. Te przypadki świadczą, że Izajasz używa symbolicznego języka, kiedy mówi o stworzeniu przez Boga Nowego Nieba i Nowej Ziemi. Ten symboliczny język wskazuje na odrodzenie. Bóg powiedział wcześniej w *Księdze Izajasza*, że jest Stwórcą i ustanowi Nowe Niebo i Nową Ziemię: „I włożyłem moje słowa w twoje usta i ukryłem cię w cieniu mojej ręki, aby rozciągnąć niebiosy i założyć ziemię, i powiedzieć do Syjonu: Ty jesteś moim ludem!” (Iz 51,16). Jedynie dwa razy w *Starym Testamencie* jest mowa o tym, że Pan stworzy „nowe niebo i nową ziemię”, i to właśnie w *Księdze Izajasza* (Iz 65,17; 66,22). Kolejny taki przypadek występuje w nowotestamentowej *Apokalipsie Jana* (Ap 21,1).

Najważniejszym pytaniem jest, czy opis Iz 65,17-25 odnosi się do eschatologicznego Nowego Nieba i Nowej Ziemi. Jest jasne, że Iz 65-66 nie opisuje eschatologicznego obrazu przedstawionego w Ap 21-22, gdyż

obejmuje śmierć, grzech, przekleństwo, małżeństwo oraz rodzenie dzieci. Zatem do jakiej sytuacji czy wydarzeń odnosi się Iz 65,17-25?

Iz 65,18-25 wskazuje na nowe warunki, które będą panować w Izraelu, kiedy lud Boży będzie postępował zgodnie ze Słowem Bożym. Boży miniaturowy model królestwa Bożego miał być ukazany w Izraelu. Dzięki temu poznanie prawdziwego Boga miało się szerzyć wraz z prawdopodobieństwem przyjęcia Mesjasza przez narody. Jerozolima miała się stać wielką stolicą religijną świata. Narody miały napływać do świątyni Boga, by uczyć się o żywym Panu, służyć Mu i oddawać Mu cześć (zob. np. Iz 2,2-4; 56,3-8, Mi 4,1-3). „Nowe niebo i nowa ziemia” to przenośne wyrażenie, które oznacza w tym kontekście nowe warunki życia na Ziemi i wskazuje na odrodzenie Judy po powrocie z niewoli babilońskiej. To wyrażenie opisuje idealne warunki dla ludu Bożego w jego kraju w tamtym czasie. Iz 65 jest zapowiedzią, przedsmakiem czy typem antytypicznego Nowego Nieba i Nowej Ziemi. Ale co z tego opisu możemy zastosować do eschatologicznej Nowej Ziemi? Musimy zastosować trzy zasady, na których opiera się właściwe zastosowanie.

Trzy kluczowe zasady interpretacji

Zasada 1: Co nie zostaje odwołane, pozostaje. Iz 65,17-25 jest opisem nowej ziemi, który późniejsi natchnieni pisarze albo (a) potwierdzili, poparli i powtórzyli, albo (b) nie zaprzeczyli jego ważności i zastosowaniu do eschatologicznej Nowej Ziemi. Mówiąc prościej, co nie zostaje odwołane, będzie na Nowej Ziemi, gdyż zostaje automatycznie przeniesione i zachowuje ważność. Zachowane zostaną następujące dobre cechy życia: radość, szczęście, bezpieczeństwo, pokój, dobrobyt i kreatywna praca. Zapanuje także nowy porządek w świecie zwierząt. Ponadto nie będzie więcej płaczu, bólu, smutku i cierpienia. Przeszłość nie będzie nikomu ciężać. Nowa Ziemia będzie opływać Bożymi błogosławieństwami. Żaden z późniejszych pisarzy biblijnych nie przeczy tym istotnym cechom życia. Przeciwnie, wartości te zostają potwierdzone.

Zasada 2: Co zostaje odwołane, nie zostaje przeniesione. To, czemu późniejsi autorzy wprost zaprzeczają w opisie Iz 65,17-25, nie odnosi się do eschatologicznej Nowej Ziemi. Innymi słowy, aspekty życia sprzeczne z innymi wypowiedziami *Pisma Świętego*, nie będą przeniesione. Czego nie będzie na Nowej Ziemi? (1) Śmierci. Izajasz przewiduje umieranie (choć po produktywnym, błogosławionym i dostatnim życiu), a Jan wprost mu zaprzecza: „I otrze wszelką łzę z oczu ich, i śmierci już nie będzie; ani smutku, ani krzyku, ani mozołu już nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przeminęły” (Ap 21,4). (2) Grzechu, grzeszników i przekleństwa. Izajasz wspomina „przekleństwo” i „grzeszników”, ale Jan wyraźnie mówi, że nic grzesznego nie znajdzie się na Nowej Ziemi (Ap 21,8.27; 22,3). (3) Małżeństwa i rodzenia dzieci. Izajasz podkreśla, że na „nowej ziemi” nie będzie poronień ani śmierci niemowląt, co wskazuje, że udane małżeństwa będą mieć dzieci dzięki Bożemu błogosławieństwu. Jednak Jezus zapytany o zmartwychwstanie i życie po nim odpowiedział, że małżeństwo i rodzenie dzieci nie będą częścią życia wiecznego (Mt 22,29-32; zob. także Ellen G. White, *Manuscript 28*, 1904; Ellen G. White, *Wybrane poselstwa*, t. 1, s. 165-166). To, co Bóg przygotowuje dla swoich dzieci, będzie znacznie lepsze i bardziej spełniające niż to, czego doświadczamy dzisiaj nawet w najlepszym, najszczęśliwszym, najbardziej harmonijnym małżeństwie. Bóg da odkupionym coś lepszego i jeszcze bardziej satysfakcjonującego.

Zasada 3: Dodane zostaną nowe elementy. Na eschatologicznej Nowej Ziemi znajdą się nowe, zaskakujące rzeczy, nie wspomniane w Iz 65,17-25 i Rdz 2. Przynajmniej trzy znaczące elementy rzeczywistości będą zupełnie nowe: (1) Nowe Jeruzalem zstąpi z Nieba (Ap 21,2-3); (2) tron Boga i źródło wody życia znajdą się w mieście (Ap 22,1.3); (3) Sam Bóg w swojej fizycznej, widzialnej i stałej obecności zamieszka ze swoim ludem (Ap 22,4-5).

Podsumowanie Iz 66,22-24 obejmuje czasy eschatologiczne, kiedy wszyscy słudzy Pańscy będą w Nowym Jeruzalem, żyjąc w nowych warunkach opisanych jako Nowe Niebo i Nowa Ziemia (Iz 66,23). Ostateczny wynik będzie taki, iż wierni słudzy Pana znajdą się w Nowym Jeruzalem, ale na zewnątrz będą ci, którzy otrzymają Boży wyrok potępienia i unicestwienia (Iz 66,24). Ten eschatologiczny obraz jest ostatnim w *Księdze Izajasza* i zapowiada życie niezakłócone wpływem niesprawiedliwych, pokój i harmonię nigdy nie zmaćcone przez grzech. Ta rzeczywistość nastąpi po intensywnych działaniach ewangelizacyjnych wśród narodów (Iz 66,19-21).

Oczekiwania starotestamentowego Kościoła były wielkie. Wierni w czasach starotestamentowych patrzyli w przyszłość ku ustanowieniu wiecznego królestwa Bożego, Nowego Nieba i Nowej Ziemi. Teskty takie jak Iz 65,17-25, a także Dn 2; 7-9; Iz 24-27; Ez 38-39; 40-48; Jl 3; Mi 4; Za 14 dają istotny wgląd w starotestamentową nadzieję. Ówczesny lud Boży oczekiwał, czekał i spodziewał się wielkich rzeczy w przyszłości - Mesjasza, który ustanowi Królestwo Boże.

Pisarz i kaznodzieja Dean Frederic Farrar był przyjacielem honorowego kapelana królowej Wiktorii w latach 70. XIX wieku. „Pewnego dnia kapelan (...) wygłaszał kazanie o powtórny przyjsciu Chrystusa. Mówiąc o tym wspaniałym wydarzeniu, zauważył łzy w oczach królowej. Po nabożeństwie podszedł do niej i zapytał:

- Wasz Wysokość płakała, gdy dzisiaj przemawiałem?
- Tak, bo mam nadzieję, że On przyjdzie za mojego życia!

- Dlaczego Wasza Wysokość chciałaby, aby On przyszedł za jej życia? - zapytał kapelan.
- Abym mogła położyć moją koronę u Jego stóp!” (H.M.S. Richards, *The Signs of the Times*, 1.12.1931, s. 10).

Część III: Zastosowanie

1. Jak nadzieja Nowej Ziemi zmienia nasze obecne wartości i cele?
2. W jaki sposób Jan w *Apokalipsie* korzysta z opisu Nowej Ziemi w Iz 65? Jak Jan zmienił ten opis?
3. Czy eschatologiczna nadzieja jest dobra tylko dla ludzi zniechęconych i umierających? Omów to, uzasadniając swoją odpowiedź.